

Nr 432.

Av herr **Persson** i Svensköp **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 215, angående bemyndigande att till clearingkassa för kaffe överföra tull, tilläggstull och skatt å kaffe, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 215 till årets riksdag upptagas till behandling förutsättningarna för en fortsatt prisstabilitet i det ändrade läge, som uppkommit genom den partiella devalveringen av den svenska kronan den 19 september. I propositionen föreslås, att den av devalveringen framkallade prisstegringstendensen i huvudsak bör motverkas genom tillgripandet av subventionsåtgärder. På vissa punkter anses det emellertid att inträdande importprisstegringar böra få slå igenom på den inhemska prisnivån. Det anföres också att erforderliga kompenserande prissänkningar på vissa varuområden kunna åstadkommas ej blott genom subventionering utan även genom slopande eller sänkning av indirekta skatter. Några åtgärder i detta hänseende föreslås emellertid icke i propositionen utom beträffande kaffet, enär resultaten av den pågående skatteutredningens överväganden anses böra inväntas.

När det gäller den till följd av devalveringen inträdda prisstegringen på bensin och brännolja kunna vi icke ansluta oss till finansministerns uppfattning att det bör anstå med kompenserande åtgärder. Bilbränslet intager ett framträdande rum bland de skatteobjekt som tillfört statskassan de överskottsmedel, varmed omfattande subventioner nu föreslås skola bestridas. Det måste vara ett rimligt anspråk från de konsumenters sida, som beröras av prisförhöjningen på bilbränslet, att sådan prisfördyring utan dröjsmål kompenseras. En kompensering av kostnadsfördyringen genom höjda taxor och varupriser synes oss vara mindre ändamålsenlig, då fråga är om en mindre och kanske återkommande kostnadsstegring. Ett lämpligare sätt är utan tvivel att kompenseringen sker genom en sänkning av tilläggsskatten. Om den förutvarande prisnivån genom denna sänkning återställes kunna vi icke anse, att skatteutredningens överväganden genom en sådan åtgärd föregripas.

Vi tillåta oss att i detta sammanhang erinra om att vid riksdagsbehandlingen av här ifrågakvarande tilläggsskatt enighet rådde om den mening, att en skärpt beskattning av bilismen i motsats till övriga genomförda skärpningar av den indirekta beskattningen komme att drabba även oumbärliga varor och få återverkningar på stora delar av näringslivet. Tilläggsskatten beslutades också med stor tveksamhet. Att utan närmare utredning

något reducera denna extra beskattning kan icke inge några betänkligheter.

Finansministern har i annat sammanhang avvisat tanken på sådana avvikelser från stabiliseringspolitiken, som skulle medföra en höjning av kostnadsnivån och därmed också en försämring av våra konkurrensmöjligheter på utlandsmarknaden. En höjning av drivmedelspriserna måste självfallet medföra en fördyring av transportkostnaderna. Uraktlåtenheten att från början kompensera prisfördyringen på bensin och brännolja ligger enligt vår mening icke i linje med en konsekvent genomförd stabiliseringspolitik.

Ett skäl för bibehållandet av en hög beskattning av bilbränslet synes ha varit att man velat invänta bensinransoneringsens upphävande. Handelsministern har emellertid nyligen uttalat, att han anser denna ransonerings bibehållande en tid framåt vara oundvikligt. Då den reducering av tilläggsskatten, som här föreslås, icke heller rubbar utan tvärtom återställer det förutvarande prisläget på bilbränsle, föreligger enligt vår mening ur ovannämnda synpunkt icke något hinder för skattesänkningens genomförande.

Med stöd av det anförda tillåta vi oss därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan nedsättning av tilläggsskatten å bensin samt tilläggsskatten å vissa för drivande av automobil använda brännolja som svarar mot den genom devalveringen uppkomna importfördyringen, samt att vederbörande utskott vid tillstyrkande av denna framställning måtte utarbeta förslag till förordningar.

Stockholm den 1 november 1949.

Nils Persson
i Svensköp.

Sven Antby.

Bertil Ohlin.

Sigfr. Nordkvist.

Per. A. Johnsson
i Kastanjegården.

Edvin Jacobsson
i Igelsbo.

Rudolf Boman
i Kieryd.

Oscar Andersson
i Långviksmon.

And. Stjärne.

Olof Hammar.

Edvard Mårtensson
i Smedstorp.

O. E. Sandberg.